

KETT- PEDAGÓGIA

MTA-PPHF Valláspedagógiai Szakmódszertani kutatócsoport

FÜGEFA MŰHELY

A SZENTMISE SÚLYA

A foglalkozást tervezte: Szögi Ildikó

fugefamuhley.hu, www.franz-kett.de; www.pphf.hu

Eszközök:

barna körterítő
kerek tortaalátét: 1 db arany (20 cm) középre/ nap, majd gyertyaalátét, 2 db fekete (15 cm)/ mérleg-
serpenyő, 13 db arany (15 cm)/ saját torta (emlékeztető kép)
székesegyház elkészítéséhez a textíliák fehér, arany, ezüst, csipke anyagúak
a cukrászda elkészítéséhez a textíliák rózsaszínűek és fehérek
házak alapja: kül. színű filc lapok (20*20 cm)
fekete fejkendő
cukrászsapka, kötény
száraz kenyérszelet
csésze, kistányér, szalvéta, muffin papír, habverő, tortalapát, kiszúró formák, (kiskanál, daráló, mo-
zsár, stb.)
vaníliás cukor, fahéj, kókuszreszelék
esküvői torta: 3 db kül. méretű arany doboz, selyem virág díszítés, alá kerek tortapapír
süteményes dobozok édességgel töltve
dekorgyöngy, dekorkavics
arany és ezüst színű gyöngyfűzér
fa és arany színű függönykarika
színes fa spatula
fa építőkocka
színes fagyöngy
filc csíkok, színes pompon
kövek

Bevezető - barna kerek terítővel,
cél: eljutni oda, hogy ez egy föld, egy ország

*Ez egy király országa, akinek népe nagyon szerette, ha fényesen süt rájuk a nap.
(Ekkor kerül be az arany közép.)*

*Nagy esemény volt készülöben, mert a király megkérte egy távoli ország hercegnőjének kezét, tehát
hamarosan esküvő lesz a birodalom csodálatos székesegyházában.*

(Most építjük meg a székesegyházat, a kerek terítő 1/4-t foglalja el.)

*De a király egyre szomorúbb volt, ahogy közeledett az esküvő napja. Ezt észrevette a jegyese is, meg-
kérdezte, mi az oka. A király el is mondta, ő úgy érzi, hogy a templomi esküvőre nem fognak eljönni az
alattvalói, mert kihunytt belőlük a hit, talán egy-két hajlott hátú, görbeorrú öreg nénike eljön, de más
nem.*

*És valóban ebben az országban nagyon kevesen jártak templomba. Gyönyörű házakban éltek az embe-
rek, sokat csinosították házaikat, kertjeiket.*

(Most építjük meg a házakat, a székesegyháztól balra 1/4 és jobbra 1/4 rész.)

Nagy volt a nyüzsgés a birodalomban az esküvő előtt, mindenki szépítgette a háza környékét. Mindenki meg akarta ünnepelni a királyi pár esküvőjét, persze csak a maga módján.

Volt még egy különleges hely a birodalomban, ahová szívesen jártak az emberek. Ha elmentek előtte, mélyeket szippantottak a levegőben, egyeseknek még a nyál is összefutott a szájában, mások szájtátva bámulták a kirakatot és közben nagyokat nyeltek.

(Rávezetni a gyerekeket, hogy ez a cukrászda, a maradék 1/4 részre építjük a cukrászdát rózsaszín anyagokból)

De hát egy üres cukrászda nem cukrászda, most be is rendezzük azt!

(És be is rendezzük kellékekkel pl.: mozsár, teáskanna, csésze, muffin papírok, szegfűszeg, egész fahéj, régi kávédaráló, kiszúró formák, kiskanál, habverő, stb.)

Itt élt és dolgozott a cukrász (betesszük a cukrászsapkát a cukrászdába)

és a fia, mert a cukrász felesége már meghalt. Tehát ők ketten vitték a boltot. Szerettek ide járni az emberek a finom sütik, nyalánkságok miatt. Alig győzte a cukrász meg a fia. Jöttek előkelő dámák, susogó selyemruhákban, ékszerekben, no meg frakkos, nyakkendőes úriemberek. De ezekben a napokban még a szokásosnál is nagyobb volt a forgalom. Ez érthető is volt, hiszen a cukrász kapta azt a megtisztelő feladatot, hogy elkészítse a királyi pár számára az esküvői tortát és a többi süteményt.

(esküvői torta: 3 különböző méretű kerek aranydobozt raktunk egymásra)

Elkészült a torta, mondta is a cukrász a fiának, tegye tortát olyan helyre, hogy senki meg ne láthassa, ne essen bántódása, nehogy a gyerekek belenyaljanak, leegyék róla a marcipán virágokat, belefúrják az ujjukat, (stb,)

(odaadjuk valakinek a tortát, tegye olyan helyre a cukrászdában, ahol biztonságban lesz)

Elérkezett végre az esküvő napja. A cukrász meg a fia alig győzték a sok munkát, rengetegen voltak a cukrászdában, mindenki szerette volna meglesni a tortát, hogy elújságozhassa a szomszédjának, hogy ő már látta a híres esküvői tortát.

Ezen a nevezetes napon különös dolog történt a cukrászdában. A sok előkelő susogó selyemruhás, ékszeres dáma és frakkos, nyakkendőes ember közé beállt a sorba egy szegény özvegyasszony kopott ruhában, fekete fejkendőben.

(berakjuk a fekete fejkendőt a cukrászdába)

Összesúgtak a háta mögött, hogy milyen kopott a ruhája, hajlott a háta, (stb), de ő türelmesen megvárta, míg sorra került. A pulthoz érve illedelmesen köszöntötte a cukrászt, majd így szólt:

„Az Istenre kérlek, adj egy szelet száraz kenyeret, szegény vagyok nincs pénzem, és már három napja nem ettem!”

A fiú már ugrott is, hogy a pult alatti ládából adjon egy szelet száraz kenyeret, hiszen ott tartották azokat a kenyereket, amikkel a gyerekek szokták etetni a királyi tapon úszkáló hattyúkat, de a cukrász rámondott a fiára:

„Teszed vissza a helyére!”

A cukrász hangjára odakapták fejüket az emberek, így még soha sem hallották beszélni a cukrászt a fiával.

„De apám, csak egy szelet száraz kenyeret kért ez a szegény asszony, Isten nevében kérte!”

„Isten nevében! Te is olyan vagy mint szegény anyád volt, mindig csak a templom, meg az imádság! Ha nem adnék neked annyi munkát, te is csak folyton a templom lépcsőjét, meg a padját koptatnád, mint ő is tette annak idején!”

Aztán a cukrász a szegény asszonyhoz fordult.

„Na, te szegény asszony, mégis mit tudnál adni egy szelet száraz kenyérért?”

„Pénzem nincs, szegény vagyok-felelte az asszony, de éppen a templomba indultam, ma lesz a királyi pár esküvője. Egy szentmisét felajánlok érted és a fiadért, hogy még sokáig jó egészségben, békességben, egyetértésben tudjátok vezetni a cukrászdát.”

„Egy szentmisét, ha-ha-ha, jobban örülnék annak, ha a pénzed csörgését hallanám!”- mondta a cukrász.

A szegény asszony erre nem tudott mit mondani, szép lassan megfordult, és elindult kifelé a cukrászdából. És ekkor a cukrásznak egy különös ötlete támadt. Utána szólt a szegény özvegynek.

„Gyere csak vissza! Tegyük fel, adok neked egy szelet száraz kenyeret, nézzük meg mennyit ér az az egy mise!”

Elővette a cukrász a mérlegét.

(két csipkés szélű fekete tortapapírt használtunk, ez a mérleg két serpenyője)

Rádobott egy szelet száraz kenyeret az egyik serpenyőjére.

(Egy szelet száraz kenyeret teszünk a mérleg egyik serpenyőjére)

Leszakított egy darabot a hártavékony selyempapír sarkából, amibe a süteményeket szokta csomagolni, ráírta: egy mise, és egy hanyag mozdulattal a mérleg másik serpenyőjére dobta.

(Egy papírnak letépjük a sarkát, ráírjuk: egy mise, a másik serpenyőre tesszük)

És ekkor a furcsa dolog történt! Ugye ti is látjátok? A kenyér felemelkedett, a másik serpenyő, amiben a papír volt, lesüllyedt. A cukrász is csak nézett! Ez nem lehet igaz! Majd el kezdett szabadkozni. „Jó a mérlegem, nem szoktam csalni, most vizsgálták be, papírom is van róla, hiteles a mérlegem!”

Szólt a fiának, hogy hozzon mindenféle süteményeket. Hozta is a fiú, a marcipánosat, a mazsolásat, a meggyeset, a diósat, a habosat, a...stb.

(Süteményes dobozokat/ édességgel töltve raktunk a mérlegre, a száraz kenyér tetejére)

De hiába pakolták, a mérleg nem mozdult, a kis darabka selyempapír még mindig nehezebb volt, mint a sok finomság. A cukrászdában lévők is csak ámultak. Egy magas úriember, aki mindent jól látott elkiáltotta magát: „A szentmise többet nyom a mérlegen, mint az a sok finomság!” Erre aztán a többi vendég behívta az utcán lévőket is, hogy ők se maradjanak le erről. A cukrászról már folyt az izzadság. Lepakolta a mérleget, megfordította a serpenyőket, újra rápakolta a száraz kenyeret és a sok süteményt, de hiába, a szentmise még mindig többet nyomott a süteményeknél. Végző kétségbeesésében előhozatta a királyi pár tortáját, azt tették a finomságok tetejére, de hiába, még mindig nem mozdult a serpenyő.

Ekkor a cukrász fiának furcsa gondolata támadt, levette a kis selyempapírt a mérlegről, és jaj, leborult a sok finomság, még a királyi pár esküvői tortája is. Hiába kaptak utána az ügyetlen kezek, tönkre ment a torta.

(Kézzel leborítjuk a mérlegen lévő „tortát, süteményeket”)

Nagy, döbrent csend lett a cukrászdában. És ekkor megszólaltak a templomi harangok, hamarosan kezdődik a királyi pár menyegzője. A ministránsok is készülnek, már meg is gyújtották az oltár gyertyáját.

(Betesszük az arany középre az égő gyertyát)

A harang szavára elindultak az emberek hosszú sorokban a cukrászdából a templom felé. A cukrász fia is levetette a kötevényét, felakasztotta a fogasra. A cukrász azt vette észre, kiürült a cukrászda. Csak ő és a szegény özvegy maradtak ott. A cukrász ezt mondta: „Vegyél el bármit, amit itt látsz! Gyere el mindennap, nem hagyhatom, hogy éhezzél!”

A szegény asszony csak csendesen elvette a sok finomság közül az egy szelet száraz kenyeret, és elindult a többiek után a királyi pár menyegzőjére.

(A fekete fejkendőbe betesszük a kenyeret, és a templom elé visszük)

A cukrász utána ment, megkérdezte tőle:

(A cukrászsapkát is a templom elé visszük)

„Miért csak ezt az egy szelet száraz kenyeret vitted el magaddal?”

Az asszony azt mondta: „Azért, mert szégyelltem magam!”

„Te szégyellted magad, hiszen egyedül neked volt hited, te tudtad csak, hogy mennyit ér egy szentmise!” - mondta a cukrász.

„Igen, én szégyelltem magam, hogy csak egy szelet száraz kenyeret mertem kérni cserébe egy szentmiséért!”

Ezalatt megérkezett a királyi pár is az esküvőre.

(A két királyi koronát a templom bejáratához tesszük)

A király boldogan látta, hogy tele van a templom, nemcsak egy-két hajlott hátú, görbeorrú öregasszony jött el az esküvőjére, hanem a birodalom minden lakója.

Hogy ti is részesüljétek a királyi pár boldogságából, mindenki elkészíti a saját menyegzős süteményét!

(A birodalom köré elkészülnek a saját sütemények)

Közösen imádkozhatunk a családokért, szülőkért, házastársakért, akik Isten előtt egybekötötték életüket, hogy hűek tudjanak maradni fogadalmukhoz.

Miután minden kész, meg lehet kérdezni, mi tetszett a legjobban. Biztos sokan mondják majd, hogy „Nekem az tetszett a mesében, hogy...”

Ekkor fel lehet fedni a titkot, hogy ez nem mese, hanem valójában megtörtént. Igaz, nem egy cukrászdában, hanem egy hentesnél, nem egy szelet száraz kenyérrel, hanem egy szelet hússal. Egy hajóskapitány a fiával együtt szemtanúja volt ennek, és ezután a hajóskapitány és a fia minden nap jártak szentmisére. A fiúból pedig pap lett. Napjainkban Medugorjében él.